

ผลของโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมต่อภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยโรคซึมเศร้า
วัยสูงอายุ

The effect of social support program on depression of patients with major
depressive disorder elderly

อรพิน คำโต
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคลองหนึ่ง

การวิจัยกึ่งทดลองแบบสองกลุ่มวัดก่อนและหลังการทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุก่อนหลังและระหว่างกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมและกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ ตัวอย่างคือ ผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุที่มีอายุ 60 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป เพศชาย หญิง ได้รับการวินิจฉัยจากจิตแพทย์ตามขององค์การอนามัยโลกโดยอาศัยการจำแนกความผิดปกติทางพฤติกรรมและทางจิต ครั้งที่ 10 (International Classification of Disease/ICD 10) ที่มารับบริการต่อเนื่องแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลแปลงยาว จำนวน 40 ครอบครัว และได้รับการจับคู่สุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 20 คน กลุ่มทดลองได้รับการแลตามโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์แนวคิดการสนับสนุนทางสังคมประกอบด้วยการดำเนินกิจกรรมเป็นกลุ่มจำนวน 5 ครั้ง ๆ ละ 60 นาที ติดต่อกัน 5 สัปดาห์และได้รับการตรวจความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณจำนวน 5 ท่าน กลุ่มควบคุมได้รับการพยาบาลตามปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ 1.แบบวัดความเศร้าในผู้สูงอายุไทย และ 2 แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม มีค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอน บาคเท่ากับ 0.87 และ 0.74 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดย สถิติเชิงพรรณนา และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. ภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุหลังได้รับโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมต่ำกว่าก่อนได้รับก่อนได้รับโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2. ภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุในกลุ่มทดลองต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ภาวะซึมเศร้า การสนับสนุนทางสังคม ผู้ป่วยโรคซึมเศร้าวัยสูงอายุ